

ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ, ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ, ΓΟΝΤΕΙΑ...

ΤΟΥ ΑΛΕΞ. ΔΟΥΜΑ

Ο ΚΡΕΜΑΣΜΕΝΟΣ

(Συνέχεια ἐξ τοῦ πρηγομένου)

"Όταν ἡ νέα έγινε, ὁ Λευκής Ὀβίνος γέφυρο πόρος τοῦ Ροθέτου καὶ τοῦ είστη:

— 'Αρχέων νά πιστεύωντας ότι γάντες καθά... τοῦ μὲν σοφώντας στὴν πονομάχια!...

Άλτης είναι ζήτηση πορ τυχόντος απόλυτης γιανουχίδηντος ὁ πονός γραμμάτων τοῦ Κοντοστάλιον.

Έτοι μὲν τοῦ πολιτειακῆς Κρονούλοντος ανέλαβε νά γρην ὁ διευθυντής καὶ τῆς ἀπονομῆς πονόγου τοῦ Λογοθέτου Γενναίου.

Η ΑΓΩΝΙΑ ΤΗΣ ΛΕΥΚΗΣ

"Ἄστον οὐανέθεντος ὅμιλος τῷρα στὸ 25 Ιουλίου 1935, την παραμονὴν τῆς ἡμέρας που είχε δράση γιὰ τὴν τέλεση τῶν γυμνῶν τῆς δεσποτικῆς Λευκῆς Βάζας καὶ τοῦ εἰπότου Ροθέτου Κέρο.

Ἡ Λευκή Βάζα ἦταν πολὺ λεπτόμενή. Αἵτια τῆς λέπτης της ἦταν ἡ ἀπόρριψη τοῦ Ρογήρου, τοῦ ἀνατημένους της Ρογήρου Βάλτου. Η εἰσόνα τοῦ λαϊκοῦ της ἦταν γραμμάτην στηριζοῦσα της καὶ ὑγιεῖν τοῦ φονείας ἥρωας ἀδειῶν της.

Ἔτουν βέβαια, ὅτι για νέο λέπτον ἄλλου καὶ νέας την τρυπανοσθίαν ἔχει απλεγτή σὲ κανονισμούς συνδέοντας καὶ σὲ νέτες γενιδέσις περιπτώσεις. Μά θὰ τὸν περιμένει πάντοι, δύο καὶ ἄν αργούσι, λέν μὲν δεργάνα ποτὲ νέοντος την τερψί της μὲν σχέτλον εἶτας ἀτέλιον.

Ὄταν παρασημάστηκε ὁ περιδεινός της, δοὺς Λαούδη, νο τὴν ίδη, ἡ Λευκή είχε τὰ μέτα παταπέζανα καὶ τὸ παγγελόν πονομάχιαν από τὰ διαρροᾶ.

— Μά πάντα θλίψειν θάσσων ἀδειῶν ποτ; φύναζε μὲν κάποιες παράπονα ἡ Ερδίκος;

— Ναι, πάντα, καὶ σύμφρενα ἀσώματα ποτὲ, φρυνόσις, ὡς νέα μὲν ἔνα μελαγχολικό καυμάτηλο.

Ἐξήγησε πον λογάριον τὰ μέτα τῆς θλιρέως σορ, γιὰ νά μάθω ποτὲ νέοντα σημείων...

— Λέν σας είνε ἀγνωστη, ἀδειῶν ποτ; Ὁ γάνοιο....

— Πωσ, δεν οὖσι ἀδειοί;

— Μὲ τομαζεῖ!

Μά για ποιο λόγο, ἀγαπητή μοι; Ὁ Ροθέτος είναι ἔνας ἀπό τοὺς ποτὲ εξέλεκτοὺς εἰπότας μας. 'Αλλωστε ἐξριθμὸς ἀπό τὸ βασιλεῖον νά φέρῃ τὸ μεγάλο ὄνομα τῶν Βάζων, πιστονότας ἔνδενα σύννορο του. Ἐπίσης μὲν λησμονής, διὸ ἀπότελε ἐξειδικήρειο τὸ δάνειο τοῦ πατέρα σας....

— Άντο τὸ Σήτημα τὸ εἶχα ἀφέσαι στὴν διάκονοσίν τοῦ Θεού.... πιθέρως ὡς νέα.

— Καὶ πιστεύεις λοιπόν, ὅτι ὁ Ροθέτος ζεφαλές στὴν ἐξδίκην του; φοτήσεις ὡς δούλιον μὲν ζητοῦται.

— Δέν ξέφω.... Πιστὸς ὡν μὲν βεβαιώσις, ὅτι ὁ Ροθέτος Κέρο δέν είχε σημείων νά ἀπαλλάξει καθ' ὅπολιτηματαν από τὸν νεκρωματισμόν τοῦ κόπτη Κανδάλη. 'Εγώ ἐσχημάτισα ζωρεῖς ἀμαρτίους ἀτέλη τὴν πάκεφωστά του παχατήρος τοῦ καὶ μὲν ἀτέλη πάλιατα εἴηταισα σχετικώς τὸ Ρόλανδε Φεουόλλας καὶ τὸν Ογγόνιο. 'Από τα πατημένα λοιπὸν λόγια τοῦ ἔνδος καὶ ἀπό τὴν προτεινόμενή ἀγνοντα τοῦ ἄλλον ἔννοιαν τῆς ἀντορίας ποτ; νά πολλάτα πασιμένταν. Λέν μπορῶ νά πολλάτα πασιμένταν. Λέν μπορῶ νά πολλάτα πασιμένταν.

— Ἡ σημείωσις αὐτές δέν ἔχουν καμιά βάση, ἀγαπητή μοι Λευκή. Ὁ Φεουόλλας είναι βέβαια γενναῖος στρατιώτης, ἀλλὰ μεφολιητεῖ, γιατὶ διλοιπούμενός τούς είναι.

πόσο μισεῖ τὸν εἰπότον. "Οσο γιὰ τὸν Ογγόνιο, μάτως δὲν είνε τόσο καῦα στὰ μεντά του, καὶ μήν Ξενάγη, διὰ μὲν τὴν παρομοία του συντίλεσε πάσα πολὺ στὴν καταδίκη τοῦ Κανδάλη. 'Ελα διοικ, ἀδειῶντης ποτὲ τὴν τιμὴν τοῦ ἀλῆσθεα, δέν είνε ἡ πισοφαντίστης μάτως διαδόσεις ποτὲ σοῦ φέρουντας δάχρων στὰ μάταια καὶ στα γάντες νά μηνται τὸ γάντι μὲν τὸ Ροθέτο. Κάτι μέλο ξεγίζει. Αὐτὸν εἶτοι:

— Η Λευκή ἀματεύειτε, ἀλλὰ δὲν απάτησε.

— Ο Μοντιμοφρονής τὴν ἐπιστολήν τοῦ ποτέ τοῦ Κοντοστάλιον.

— Ξενώντας, ὅταν ἡ ένοση σαρ μὲν τὸ Ροθέτο. Λέν ἔχει ἐν τούτοις καταδίλων σχοτόν νά σὲ ἐξβιάσωσι στὴν ἀπόφασι σου. Θα τὸν πανθεόντας δημόσιο νά μάθω καὶ ὑγιεῖς λόγων τῶν λόγων τῆς ἀγνότησος σου. Διὸ πραγματικά εἴπαρχους τέτοιον...

— Εφόβει! τοπάλως ὡς νέα κοζενάντας. Τι διά λέγατε, ἀν δρονέγατε ποτὲ μάταιον;

— Εορταζ, λοιπον; φύτησε ἀματηρό δόντιον, ἔπεινος.

— Η Λευκή ἔγενε φαταφατά.

— Αὔροψ εἶτοι, συντίλεσε ὁ Μοντιμοφρονής τοῦ μόνον ποτὲ μὲν κατηγορούσα είναι, διὸ μογησες τόσο ποτὲ νά μη μέντησθε τοῦ μετανοεῖσθαι τοῦ πατέρου του. Επειδὴ διοικούσιν καῦα σερδεῖς ποτὲ είσια προφητείαν στὸ Σητεῖα τῆς τιμῆς, ἔχει τοῦ πεπόνημον διὸ δὲν μαγαντεῖς μάδειαν ὄντας ματιανό σου καὶ κατωτέρω σου...

— Α. δρι : φύναζε ὡς Λευκή, μὲν περισσότερο τόρι μάδεια.

— Πόσε είνε τ' ὄντοι τοῦ;

— Ρογήρος Βάλτερ.

— Δαγγίλος;

— Οχι. Σάρωτος ὡς μᾶλλον καθίστασθαι ποτέ, Γάλλος ποτὲ μαγανότερος στὸ Σερντίτιον.

— Τὸ παρόν τοῦ δονιανήσιος δὲν είνε γαλάζιο.

— Αζούστε με, Ερδίκος. Θώ στης εἰπώδησα ξέφω γι' αὐτόν καὶ σας παρακαλεῖται πάντα μὲν πορσεξέτειν.

— Η Λευκή τότε δημητήστε τὸν Μοντιμοφρονήν εξέντα ποτὲ μάτιον εἶναι ἑδονή γυναικών τοῦ πατέρου του, γιὰ τὸν Ρογήρο Βάλτερ, οφειλούσης νά παραλέψηρι τακτικά παραπομένεια από τὴν διηγήση της.

— Επειδή ποτέ παταλαβάνων, Ερδίκος!

— Φυτωτέστετε λοιπόν, μὲν τὰ ποιητα, διὸ ὁ Ρογήρος, ὁ γεωργός εξειδίστησης οννωματικής, ὁ ποτές φύλος τῆς ἀπονομῆς Μαρίας Στοναράτ, ὁ τόσο γενναῖος καὶ τόσο παροιμένος, δὲν σας θυμάτε ζητητότερα μάτιον ποτὲ διετίθαιναν κανεῖς εἴναι πλάσμα τῶν δονείσιν του;

— Ή δεποτίνης Βάζα χλώμασε.

— Πιστεύετε λοιπόν, διτες πειά να μὲν ἀγάνη; ιωάνιος.

— Πιστεύοντος ἀπλοντάτατα, ἀγαπητή μοι οὐδελόγη, διτες ποτὲ δέν σὲ ἀγάπησε.

— Μὲ ἀπάτησον λοιπόν;

— Οχι. ἀλλὰ ἀπάντη στὴν νεανική ξέφω τοῦ ξέβλαβε τὴν εἰγνωμοσύνην τοῦ δις ξέροτα.

— Επειδή ποτὲ διοικεῖσθαι μάτια στὴν καρδιά του καὶ ξέβλαε τὸν θλεβόντο επίλογο σ' αὐτή τὴν νόσιαν ιστορία. Αζούστε με ἔνεάνια.

— Λευκή, καὶ βγάλτε ἀπ' τὸ νοσούσια παντασιοπλήσιες.

(Αζούστειθεί)

ΛΙΑΝ ΠΡΟΣΕΧΩΣ ΣΤΟ «ΜΠΟΥΚΕΤΟ»

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ ΤΗΣ ΑΝΝΑΜΠΕΛΛΑΣ...

ΤΟΥ ΜΙΧ. ΖΕΒΑΚΟ

Τὸ παθητικώτερο, τὸ περιπετειωδέστερο, τὸ συγκαντικώτερο τῶν ιπποτικῶν μυθιστορημάτων. Σελίδες ἔρωτος, λεβεντιάς, ἡρωΐσμων, σελίδες δραματικής, σελίδες μεμάτες ποίησις διαβέρχονται ἡ μάτι τῶν κηρυκίων γεφυρωτικῶν, γοητεύοντας καὶ συναρπάζοντας τὸν ἀγανάστηγον.